

Wiadomości Międzynarodowe

Adoratorki Krwi Chrystusa

Informacje Międzynarodowa ASC – Zarząd Generalny - Via Maria De Mattias, 10 - 00183 Rzym

www.adoratrici-asc.org

redazioneasc@adoratrici-asc.org

Lima, Peru
1-28 Luglio 2017

Historia Transformacji

Wydawca

Kościół powszechny, będący wyrazem obecności Jezusa Chrystusa i Jego Ewangelii w świecie, zawsze był strażnikiem wartości życia ludzkiego i świętych praw każdego człowieka. Każdego dnia wypowiedzi Kościoła, jego uwaga skierowana na najbardziej cierpiących członków Ciała Mistycznego, miłosierny duch tych, którzy strzegą Słowa Bożego w swoich sercach, pragnienie przekazywania innym zaufania i nadziei lepszego świata. Pokaż to. W ostatnich latach, dzięki wyborom papieża Franciszka, ta świadomość została wezwana do bardziej konkretnego wyrażenia poprzez konkretne działania. Wezwanie do poszanowania osoby ludzkiej dzisiaj przekłada się również na potępienie form wykorzystywania kobiet, dzieci i najsłabszych członków społeczeństwa. Wspólnoty zakonne wraz z instytucjami świeckimi są wezwane do podjęcia tej odpowiedzialności bez chowania głowy w piasek. Są wyczuleni na walkę z powszechnym użyciem władzy, która zbyt długo czyniła z osoby ludzkiej przedmiot i narzędzie niesprawiedliwości w społeczeństwie, które jest w ciągłym przeobrażeniu i kładzie podwaliny pod sankcjonowanie szkodliwe dla poczucia tego, czym jest ludzkość.

Przeciwdziałanie tym formom nadużyć wymaga wymagającej i głębokiej pracy, którą można zrealizować tylko poprzez współpracę i wykorzystanie nowych środków pożytecznej komunikacji. Przykładem współpracy, która przyniosła dobre rezultaty, jest projekt Talitakum,

który rozpoczął się wraz z Międzynarodową Unią Wyższych Przełożonych (UISG) w 2009 roku. Jest to Międzynarodowa Sieć Życia Konsekwentnego, skupiająca siostry zakonne w 70 krajach, które działają przeciwko handlowi ludźmi. Projekt obejmuje programy prewencyjne oraz programy ochrony i denuncjacji kobiet krzywdzonych. Opracowuje edukacyjne programy uświadamiające i formujące do promowania kampanii mających na celu zmianę postaw i nawyków na świecie.

To, że ta świadomość rośnie ramię w ramię w Kościele i w społeczeństwie obywatelskim oraz że istnieje współpraca między instytucjami, jest znakiem wielkiej nadziei.

W ostatnich latach Kościół, w obliczu skandali, które się w nim wydarzyły, w pokorze uznał się zarówno za świętą, jak i grzesznicę, przyznając się do swoich błędów i biorąc odpowiedzialność za konsekwencje, będąc gotowym, by zacząć od nowa z przejrzystością. Ten proroczy gest, dostojny epilog, dla którego papież JP II przygotował już grunt w Sacramentorum Sanctitatis tutela (w latach 2001-2004) i został ponownie podjęty przez papieża Benedykta XVI w 2010 r. w *Normae de Gravioribus Delictis*. Niedawno w swoim Liście Apostolskim z 7 maja 2019 r. Jesteś Światłem Świata – *MOTU PROPRIO*, jasno wypowiadając się na temat grzechu przeciwko szóstemu przykazaniu, które uwłacza godności osoby oraz szkodzi i dyskredytuje wspólnotę, Papież Franciszek zachęca każdą instytucję:

Spis treści

Wydawca

- ◇ Historia Transformacji

Przestrzeń Zarządu Generalnego

- ◇ Kongres Międzykapitularny 2021
"Adoratorki Krwi Chrystusa Dzisiaj"

Ze Świata ASC

- ◇ Seminarium Na Temat Handlu Ludźmi
- ◇ Sierpień, Miesiąc Powołań
- ◇ Znaczący Moment
- ◇ Koniec Postugi Rodzinom Latynosów

1	◇ Jubileusz 75.Lecia ASC Regionu Wrocław	10
	◇ Powiew Przyjaźni Z Vallecorsa	12
	Przestrzeń JPIC/VIVAT	
3	◇ Fratelli Tutti – Rozdział 6	13
	W Zgromadzeniu	
5	◇ Kalendarz Zarządu Generalnego	14
7	◇ Profesja Zakonna	14
8	◇ Urodziny: Świętujmy Życie	14
9	◇ Wróciły Do Domu Ojca	14

w tym biskupów i cały Kościół, aby odpowiedzialnie żyć wezwaniem do bycia światłem świata w obronie najsłabszych i bezbronnych oraz do napisania własnych wytycznych dla ochrony nieletnich i osób bezbronnych. Prosi każdego człowieka, aby stał się przemianem słowa Chrystusa, by nie pozostało tylko słowem pisanim, ale aktem konkretnej miłości do bliźniego. Działanie dla dobra ludzi i społeczności oznacza świadomość i robi różnicę. Jest to zakorzenione we Krwi Chrystusa i nieuchronnie czyni nas wszystkich bezbronniymi, gdyby nie fakt, że wiara jest jedyną drogą do zbawienia i ludzkiego wzrostu.

Charyzmat Adoratorek Krwi Chrystusa, duch miłosierdzia wobec Boga i drogiego bliźniego, wyraża się w różnych dziełach, niektórych o znaczącej wartości misyjnej, poprzez troskę o relacje, dzielenie się i współczucie dla cierpiących. Aby zapewnić lepszą ochronę wszystkim ludziom i wszystkim siostram, a także wszystkim, którzy wchodzą w kontakt z naszą wielką rodziną, Zgromadzenie postanowiło sformułować własne Wytyczne. Celem tego

jest skierowanie naszego serca jako rodziny zakonnej, naszego spojrzenia i naszej pracy coraz bardziej ku najmniejszym i bezbronniom poprzez współodpowiedzialność wspólnej wspólnoty z całym społeczeństwem obywatelskim. Ewangelia Chrystusa i nieustanne wezwanie św. Marii De Mattias do serca najbiedniejszych sprawiły, że Adoratorki są gotowe działać z miłością i nadzieją, aby odpowiedzieć na nieustannie zmieniający się świat, na społeczeństwo, które chce być wyleczone z takich chorób, jak obojętność, egoizm i indywidualizm oraz aby w odpowiedni sposób przyczynić się do znaków czasu i stworzyć ten piękny porządek rzeczy, który Syn Boży przyszedł ustanowić swoją Krwią. Jako kobiety kościelne jesteśmy wezwane do współpracy z Chrystusem w Jego dziele odkupienia. Realizujemy tę misję, dając świadectwo Bożej miłości i służąc tą miłością innym, zwłaszcza ubogim, uciśnionym i pokrzywdzonym. (KŻ3)

S. Maria Grazia Boccamazzo, ASC

Kongres Międzykapitularny 2021 „Adoratorki Krwi Chrystusa dzisiaj”

Kongres Międzykapitularny, który odbył się online z powodu ograniczeń wynikających z trwającej pandemii był bardzo znaczącym doświadczeniem Zgromadzenia wzywającym do przemyślenia, zaakceptowania i rozpoznania siebie takim, jakim jest poprzez piękno różnorodności, które wyraża dynamizm, bogactwo i wszechstronność.

Przeżyliśmy sesje pracy charakteryzujące się szczerym i głębokim słuchaniem, które pozwoliło nam nadal wzrastać w globalnej wizji Zgromadzenia i rozpoznać jedność kultury charyzmatycznej, która wzywa nas do ponownego zdefiniowania naszej misji w świecie przechodzącym głęboką transformację.

Z całego serca dziękujemy wszystkim uczestniczkom za mądrość ich wypowiedzi, które oświeciły i podtrzymały nasze poszukiwania i rozeznawanie, a także wyrażamy wdzięczność za wiele form bliskości i wsparcia, które przychodziły z całego Zgromadzenia i które pozwoliły nam doświadczyć zainteresowania i poczucia przynależności wszystkich.

Były to dni efektywnego uczestnictwa i silnego poczucia odpowiedzialności.

Temat „... Adoratorki Krwi Chrystusa, dzisiaj” narodził się w świetle doświadczenia, które nosimy w naszych sercach i wciąż czujemy żywe na naszej skórze: pandemia, która była traumą dla wszystkich, także dla nas, kobiet konsekrowanych Krwi Chrystusa. Dramatyczna sytuacja, która nie oszczędziła nikogo.

Doświadczenie pandemii zmusiło nas do życia w niepewności i cierpieniu; niepewność pomaga nam przekształcić nasz dzień dzisiejszy w kairós, sprzyjający czas, by zadbać o nasze korzenie, by pracować nad tym, co istotne. Przeżywamy kryzys, który może stać się wzrostem, jeśli pozostaniemy uległe i otwarte na działanie Ducha. Uznajemy potrzebę i odpowiedzialność, aby pozostać otwartymi na Ducha Świętego i zjednoczyć się z Jego twórczym działaniem poprzez ponowne podjęcie charyzmatu, aby go ożywić, aby nadal zachował tę młodość, która sprawia, że wszystko staje się nowe. Z charyzmatu Krwi Chrystusa możemy czerpać siłę i dynamizm, który pobudza nas do znalezienia nowych form obecności i kompromisu, które wyrażają ten dar w tych „delikatnych i trudnych” czasach. Głęboko wierzymy, że te wydarzenia są Bożym czasem, który pozwala nam dostrzec horyzonty nowych możliwości.

Podczas Kongresu Międzykapitularnego jako kobiety konsekrowane, dzieliłyśmy się kondycją doświadczanego cierpienia, choroby i straty siostr i członków rodziny: bardzo mocne

przejście paschalne, które zmieniło nasz sposób postrzegania życia konsekrowanego i jego misji w świecie. Wszystkie działania, które zostały najpierw odłożone, a potem nieubłagane zawieszono, były znakiem, że dzieje się coś nieprzewidzianego i nieuchronnego, z czym należy się liczyć: powrót do istoty z intensywnym życiem duchowym i nieustanną troską o najsłabszych. [...]

Podjęliśmy doświadczenia, ale także problemy i zagadnienia, które się pojawiły: w centrum naszej refleksji starałyśmy się dać nowe i prorocze odpowiedzi..

Jesteśmy w trakcie procesu transformacji, który został znacznie przyspieszony przez ten globalny kryzys: musimy pozytywnie wykorzystać tę rewolucję, aby zmienić nasze umysły i serca oraz otworzyć się na nowe, które także musimy przyjąć.

Doświadczyliśmy, że tym, co nadaje treść naszemu życiu konsekrowanemu, jest nie tylko to, co robimy, co widzimy, ale forma życia ewangelicznego, którą wyznajemy i którą żyjemy. [...]

Być może pandemia uwypuklając nasze słabości, pomaga nam wzrastać w pokornej gotowości do kroczenia z Bogiem poprzez naśladowanie Jezusa Chrystusa i Jego Ewangelii.

Jest pewne, że w trudnych momentach, które przeżywamy, wciąż poszukujemy źródeł, zasobów sensu. Doświadczenie tego czasu może, jeśli nie przeprojektować, to zmodyfikować nasze wspólnoty misyjne, a zwłaszcza nasze wspólnoty braterskie.

Pandemia ujawniła wiele ukrytego dobra, którego byliśmy świadkami: rozwój sieci solidarności ludzi w każdym wieku, którzy na wiele sposobów pomagali, wspierali i pocieszali tych, którzy znaleźli się w trudnej sytuacji. I to nie było bez znaczenia!

W życiu codziennym naszych wspólnot pojawiły się nowe formy kontaktu ze Słowem Bożym: jest to Ewangelia bliskości, świadectwa altruizmu, samozaparcia i radosnej twórczości w niesieniu pomocy potrzebującym.

Ważne było słuchanie o nadziei, która rozkwitła w różnych Prowincjach i Fundacjach: dzieliłyśmy się kielkami nowości, które Pascha Chrystusa dała naszym braterskim wspólnotom i to była łaska.

Kongres był także przestrzenią, w której wspólnie zastanawialiśmy się nad wezwaniem płynącym z tego pandemicznego zagrożenia: musimy „stać się braćmi i siostrami”, musimy czuć się solidarne i odpowiedzialne za siebie nawzajem, musimy także i przede wszystkim troszczyć się o najsłabszych.

Rozpocząć na nowo, a nie tylko wznowić, a więc: intensywnie pracować nad budowaniem braterskiego społeczeństwa. Możemy to uczynić, jeśli realizujemy nasze prorockie powołanie ze wszystkim, co ono za sobą niesie. W tym zadaniu, które jest zawsze cierpliwe i delikatne, niech Encyklika „Fratelli tutti” służy nam jako przewodnik i nas oświeca.

Życie braterskie we wspólnocie jest istotnym elementem życia konsekrowanego i żywym prorocstwem dla tego skłóconego, podzielonego i rozbitego społeczeństwa.

Musimy dbać o braterstwo, aby było:

• *miejscem Ducha: przestrzenią, w której jej członkowie żyją zaangażowani w historię, nie tracąc nigdy z oczu Tego, który nas do siebie powołał. Bez zamiłowania do historii wspólnota braterska nigdy nie powie nic swoim współczesnym, ale bez zamiłowania do Jezusa nasze braterskie wspólnoty nie będą mogły przynosić owoców. Pasja dla Jezusa jest tym, co uruchamia braterstwo/braterstwo w proroczwie i zaangażowaniu w dzisiejszej rzeczywistości.*

• *przestrzenią integracji różnic, które tworzą nasze wspólnoty życia i misji: pokoleniowych (mądrość starszych siostr i pasja młodszych, proroczwie ostatnich i marzenia pierwszych), kulturowych (przejść od wielokulturowości do międzykulturowości) i kulturowych (przejść od przeszłości do teraźniejszości).*

• *wspólnym kroczeniem, który jest czymś więcej niż tylko wspólną pracą.*

Dlatego trzeba pielęgnować kulturę bycia razem, pogłębionej komunikacji, swobodnego wypowiedzenia słów... Wspólnota, która chce być braterstwem i prorocstwem, musi iść razem i umacniać komunie między wszystkimi swoimi członkami....

• *odpowiedzią na wołanie zranionej i zagubionej ludzkości.*

Papież Franciszek zaprasza nas, abyśmy „byli architektami powszechnego braterstwa, stróżami wspólnego domu: ziemi i każdego stworzenia (por. encyklika Laudato si). Bracia i siostry wszystkich, niezależnie od kultur i tradycji, ponieważ przyszłość nie jest „jednobarwna” (FT nr 100), a świat jest jak wielościan, który pozwala prześwitywać swemu pięknu, właśnie poprzez różne oblicza”.

Dlatego właśnie jesteśmy wezwane do „otwarcia procesów, aby towarzyszyć, przemieniać i generować... poczynając od własnej wspólnoty powołaniowej, a następnie docierając do każdego zakątka ziemi i każdego stworzenia, ponieważ nigdy wcześniej, jak w tym czasie pandemii, nie doświadczyłyśmy, że wszystko jest połączone, wszystko jest powiązane, wszystko jest związane. (por. encyklika Laudato si)

S. Nadia Coppa, ASC
Przełożona Generalna
(por. z listu prezentującego dokument pokongresowy)

Seminarium o handlu ludźmi

Miyuji – Dodoma, 17-19 sierpnia 2021

W Miyuji, Dodoma 17-19 sierpnia odbyło się seminarium na temat świadomości nielegalnego handlu ludźmi. Wydarzenie zostało zorganizowane przez Konferencję Przełożonych Zakonnych w Tanzanii (TCAS). W spotkaniu wzięło udział siedemdziesiąt siedem sióstr zakonnych z różnych zgromadzeń, a pięć prezydentów, członków AFJN (Afrykańska Sieć Wiary i Sprawiedliwości) wniosło swoje doświadczenia i wiedzę na ten temat. Seminarium odbyło się w domu Misjonarzy Krwi Chrystusa: wspólnoty Jana Merliniego Sługi Bożego.

Głównym celem seminarium było uporanie się z tym problemem i znalezienie sposobów na zakończenie tego handlu. Problem istnieje i rozprzestrzenia się na cały świat. Mówiono o jego wpływie na ofiary, biznes i sprawców. Cierpienie i niedogodności, z jakimi borykają się ofiary, są oszałamiające: rozłąka z rodziną, problemy psychologiczne, stres, złe środowisko, choroby zakaźne i śmierć.

Korzyści dla osób zaangażowanych w ten biznes to łatwe bogactwo oraz wygodne i luksusowe życie.

Niektóre z tych ofiar są przyjmowane za obopólną zgodą rodzin lub wśród przywódców wsi na podstawie fałszywych obietnic, które okazują się nieprawdziwe dopiero po ich opuszczeniu.

Cierpienie, wykorzystywanie seksualne, ciężka praca, usuwanie narządów ciała (nerki, serce, jelita itp.), dziewczęta wykorzystywane jako rozrywka stresowa dla mężczyzn, bite, podczas gdy inne są zabijane i nigdy nie odnalezione. W większości przypadków to bieda, bezrobocie, brak wykształcenia, chęć lepszego życia, fałszywe przekonania i korupcja, które do tego prowadzą. Człowiek jest traktowany jak towar.

Przedstawienie tych okrucieństw popełnionych na osobie ludzkiej stworzonej na obraz i podobieństwo Boże (Rdz 1,26-28) wstrząsnęło nami głęboko i wezwało nas do odpowiedzialności każdego z nas, aby podnieść głos w obronie Bożego stworzenia. (Iz 1,17)

Biorąc pod uwagę powagę i rozmiary problemu, jako siostry zakonne nie możemy zająć się tą pracą w pojedynkę, ponieważ organizacje te korzystały z szerokiej sieci. Dlatego istnieje wielka potrzeba rozmowy z władzami, aby poznać strategię, którą przyjęli, aby poradzić sobie z problemem.

Podczas seminarium mieliśmy okazję odwiedzić kancelarię ministra spraw wewnętrznych, spotkać się z ministrem Simbachawene i usłyszeć od niego o programie rządu Tanzanii dotyczącym handlu ludźmi. Po prezentacji ucieszyli się, widząc znaczący wkład Kościoła w walkę z handlem ludźmi.

Wszystkie prezentacje potwierdziły, że ten nielegalny handel jest mocno zwalczany przez rząd, aby go zakończyć w tym kraju i za granicą. Przyznali również, że przepisy stanowe mają ograniczenia, zwłaszcza dla aresztowanych. Ich kara nie odpowiada wadze przestępstwa. Nie ma przepisów chroniących ofiary i pomagających im, takich jak na przykład programy zapewniające powrót do zdrowia psychicznego i integrację ze światem pracy.

Wreszcie jako siostry zakonne postanowiłyśmy zjednoczyć się naszą modlitwą i postem, aby poprzez radio, prasę, organizację seminariów i konferencji w szkołach, zacieśnić współpracę między rządem a Kościołem, podnieść w społeczności świadomość tej tragedii. odwiedzanie rodzin na poziomie lokalnym w celu rozwiązania problemu. Musimy być odważne i zjednoczone w potępieniu tej rzeczywistości,

bo zgodnie z powiedzeniem: pajęczyna może wiązać lwa. Oznacza to, że nawet jeśli sieć tego biznesu jest ogromna i potężna, będąc wielością możemy ją powstrzymać.

Dziękujemy Konferencji Przełożonych Zakonnych w Tanzanii (TCAS) za przygotowanie seminarium, które było inspiracją dla nas wszystkich. Dziękujemy również facilitatorom AFJN i wspólnocie CPPS Sługi Bożego Jana Merliniego za ich gościnność wobec uczestników seminarium. Jesteśmy bardzo wdzięczne naszemu zarządowi regionalnemu za umożliwienie nam udziału.

uczestniczki

S. Everegisla Costantine, ASC

S. Rosalia Charles, ASC

Sierpień, miesiąc powołań

Kościół Brazylii (poprzez wspólną kościelną, Konferencję Zakonników i Zakonników, a w szczególności każde zgromadzenie) obchodził sierpień jako miesiąc promocji powołań i wszyscy byli zaangażowani w różne działania. My Adorantki Krwi Chrystusa wniosłyśmy swój wkład, ofiarowując naszą modlitwę z prostotą, wstawiając się i dziękując za wszystkie powołania i posługę.

Miesiąc powołaniowy 2021, zainspirowany posynodalną adhortacją apostołską Christus Vivit, miał temat „Chrystus nas zbawia i posyła”.

Logo „Pokaż Jezusa Chrystusa, który ma być centrum naszego życia i naszej misji. Poprzez Jego przykład jesteśmy świadkami miłości Boga w świecie i prowadzeni przez Jego Ducha jesteśmy świadkami komunii i synodalności powołaniowej. Jezus Chrystus jest wielkim sługą powołania, który budzi w naszych sercach

dar powołaniowy ofiarowany przez Ojca. To On tchnie w nasze życie Ducha miłości, abyśmy mogły świadczyć światu o cudach Dobrej Nowiny naszego powołania: „Przyszedłem, aby mieli życie i życie w obfitości” (J 10,10).) Oferuje serce płonące miłością, które współczuje zmęczonym i zniechęconym tłumom. (Mt 9,36) Wskazuje drogę prawdy i życia. Jest zalany miłością przez znaki swojego świadectwa wierności i posłuszeństwa wobec planu powołaniowego Ojca.

Logo inspirowało nasze modlitwy i refleksje przez cały miesiąc naszej drogi powołaniowej.

Każdy Kościół partykularny, jak również Konferencja Zakonników (CRB) w różnych regionach, zainaugurowała miesiąc działalnością inauguracyjną, po której następowały świadectwa, pokazy charyzmatów, festiwale muzyczne, uroczystości, różańce, nabożeństwa modlitewne itp. Przez większość czasu działania zawsze były wykonywane on-line. Jak zawsze działania starały się pogłębić powołanie do życia naszym powołaniem chrzcielnym i specyficznymi powołaniami życia konsekrowanego, kapłaństwa, wyboru życia świeckiego z naciskiem na życie rodzinne.

W naszych wspólnotach ASC, każda na swój własny i oryginalny sposób, wzmożły się modlitwy dziękczynne za wiele kobiet żyjących życiem konsekrowanym dla Królestwa, wyrażone w różnych powołaniach i modliłyśmy się, aby każda osoba mogła doświadczyć zbawienia i poczuć się posłana. Wszystko to odbywało się poprzez modlitewne czytanie Słowa Bożego, wspólnotowe odmawianie różańca powołaniowego, dzielenie się życiem i posłannictwem oraz udział w celebracjach.

Na koniec sierpnia umieścimy refleksje i modlitwy jako nasiona w sercu Boga, aby mogły zostać przemienione w życiodajne owoce dla świata. Amen!

S. Jerusa de Castro Feitosa, ASC

Znaczący moment

Złożenie ślubów wieczystych przez s. Jenny Sellaro w czerwcu było ważnym momentem dla Regionu Adoraterek w USA. Ostatnia uroczystość ślubów wieczystych w regionie miała miejsce dziesięć lat temu, kiedy siostra Hang Pham złożyła śluby w 2011 roku. Siostra Joan Hornick, była kandydatka na mistrzynię, powiedziała, że świadek zawodu i ceremonii Jenny wywołał wiele wspomnień.

Joan była świadkiem przybycia Jenny do USA wiele lat temu, a po rozeznaniu w Belleville i we Włoszech, przeszła z nią przez całą jej formację i poznanie Amerykańskiego Regionu Adoraterek i życia charyzmatem ASC w Stanach Zjednoczonych.

centrum fitness Genesis przez wiele lat, a kiedy Jenny przeprowadziła się do Wichita Center, postanowiliśmy pójść razem na basen. O 6:30 trzy razy w tygodniu jeździliśmy razem na basen. Była to świetna okazja dla młodych (30+) i starszych (80+) do rozmów, dzielenia się marzeniami i tak, rzucania sobie wyzwania w te zimne, ciemne poranki! „Zostałyśmy nagrodzone głęboką, pełną miłości przyjaźnią”.

Siostra Sarah Harbaugh, która jest na własnej drodze formacyjnej, powiedziała, że nadal nie wierzy, że Jenny powiedziała na zawsze tak.

„Poznałam Jenny jako kobietę, która kocha Marię De Mattias i jest jej bliska we wszystkich okolicznościach jej życia, kobieta, która czuła się powołana do bycia Adoratorką pomimo różnych zwrotów w jej życiu” – wspomina.

„Gdy 26 czerwca byliśmy świadkami radości i jej uśmiechu oraz całej radości, która promieniowała z kaplicy od nas wszystkich, było to rzeczywiście radosne i pamiętne wydarzenie w życiu Zgromadzenia Adoraterek”.

Zaledwie tydzień przed świętowaniem ostatniego ślubu Jenny, Siostra Joann Stuever obchodziła 25-tą rocznicę ślubów. To wydawało się naprawdę pasować i marzenie ich obu się spełniło, powiedziała.

„Siostra Jenny i ja jesteśmy kumplami do pływania” – powiedziała. „Byłam członkiem

„Łał!” powiedziała ze zdumieniem i podziwem. „To jedno słowo, które przychodzi mi do głowy, gdy wracam myślami do wiecznego zawodu Jenny”. Ta dwójka spotkała się, gdy Jenny była z wizytą na początku swojego rozeznania w wejściu do regionu USA, a Sarah dopiero rozpoczynała swoją podróż jako kandydatka.

„Nasz związek polegał na rzucaniu sobie wyzwania poprzez nasz rozwój i ideały” – powiedziała. „Inspiruje mnie świadectwo, że Jenny była dla swoich kolegów z klasy i profesorów w college’u, dla swoich współpracowników w szpitalu oraz dla tych z nas, którzy są jeszcze w początkowej formacji. „Radość na jej twarzy, gdy składała śluby, będzie czymś, czego nie zapomnę!”

(artykuł pisały: Sisters Joan Hornick, Joann Stuever, Sarah Harbaugh i Maria Hughes).

Koniec posługi rodzinom Latynosów

W Boże Narodzenie 2009 r. Siostry Pat Schlarman i ja zaczęłyśmy odwiedzać latynoskich pracowników Henry Dairy Farm w południowym Illinois.

Pat, która niedawno przeniosła się do Ruma Center, była chętna do kontynuowania swojej owocnej posługi z latynoskimi rodzinami w południowym Illinois. Nadal tęskniłam za Boliwią i byłam bardziej niż szczęśliwa, że mogę wskoczyć do tej służby.

Farma mleczarska zatrudniła latynoskich robotników do obsługi maszyn udojowych dla ponad 800 krów. Praca była ciężka, ale Latynosi byli szczęśliwi, że mają płatną pracę, która umożliwia im pomoc rodzinom w powrocie do domu. Równie ucieszyli się, widząc nasze uśmiechnięte twarze i smakując słodycze, które często im przywoziłyśmy.

Pat i ja, do których później dołączyła siostra Janet Marie Wilhelm, zadbałyśmy o to, aby każdy pracownik był mile widziany w naszym kraju i dziękował za produkcję mleka, które pijemy. Rozmawiałyśmy z nimi w ich ojczystym języku hiszpańskim, rodzaj głębokiego objęcia słowami.

Nasze przyjaźnie się pogłębiały, a pracownicy dzielili się z nami swoimi historiami i potrzebami. Ci, którzy przyjechali z rodzinami, prosili o przyjęcie sakramentów przez ich dzieci. Tak więc poczyniłyśmy przygotowania do Chrztu, Pojednania i Komunii Świętej. Poznałyśmy ich warunki domowe, kiedy dzieliłyśmy się Dobrą Nowiną z rodzicami, chrzestnymi i dziećmi. Jeden

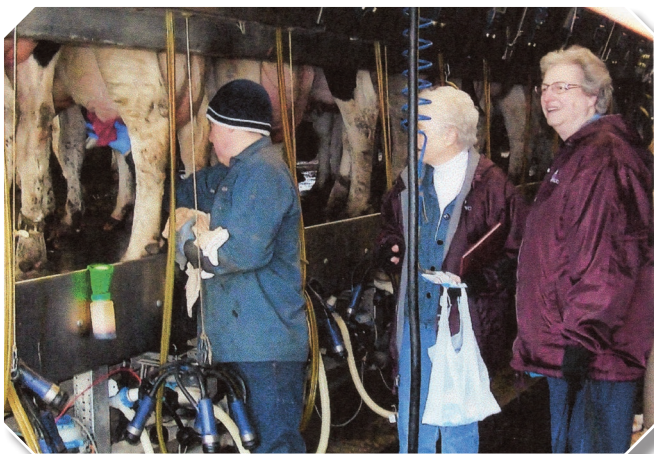
pracownik został ochrzczony w naszej kaplicy w Centrum Ruma.

Boże Narodzenie zawsze było wyjątkowe. Parafia św. Jana Chrzciciela w Red Bud w Stanie Illinois przekazała prezenty dla małych dzieci rodzin. Hiszpańskie ministerstwo diecezji Belleville zapewniło prezent pieniężny każdemu latynoskiemu robotnikowi.

W zeszłym miesiącu ze smutnym sercem dowiedziałyśmy się, że farma mleczna się zamyka.

Mamy nadzieję, że nasza miłość i uznanie dla latynoskich rodzin pójdzie wraz z nimi, gdzie będą mogli znaleźć pracę i dzielić się chęcią do pracy.

S. Anne Irose, ASC

Jubileusz 75. lecia ASC Regionu Wrocław

Siostry – polskie pionierki ASC wierne swojemu powołaniu na ziemi jugosłowiańskiej w klasztorze „Nazaret” sercem powracały do ojczyzny. Mówiły: „Inne kraje cieszą się tym Zgromadzeniem, a przecież i za Polskę Pan Jezus przelał Najdroższą Krew”. Do Bolesławca siostry Adorantki przybyły 2 sierpnia 1946 r. w święto Matki Bożej Anielskiej. Na dworcu zostały serdecznie powitane przez Franciszkę Drochomirecką (nowicjuszka ASC, która wraz z rodzicami wcześniej przybyła do Bolesławca), oraz licznie zebraną ludność miejscową i okoliczną, która ze wzruszeniem przyszła przywitać „swoje siostry”.

W niedzielę 1 sierpnia 2021 roku, siostry Adorantki Krwi Chrystusa obchodziły 75 rocznicę swojego przybycia do Polski. O godzinie 11.30 w kaplicy domu macierzystego pierwszego na ziemiach domu zakonnego Adorantek Krwi Chrystusa w Bolesławcu uroczystość celebrowano dziękczynną Mszą świętą. Eucharystię celebrowało siedmiu kapłanów, a przewodniczył ks. Bp Jacek Kiciński - Przewodniczący Komisji ds. Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego Konferencji Episkopatu Polski (KEP), uczestnik Komisji Duszpasterskiej KEP, uczestnik Komisji Nauki Wiary KEP.

Wraz z Siostrami Adorantkami w uroczystościach jubileuszowych uczestniczyli: siostry Wiesława Przybyło i Bridget Pulickakunnel - członkinie Zarządu Generalnego, siostry z różnych wspólnot, zaprzyjaźnieni kapłani, przedstawiciele miejscowej władzy - pan Mirosław Horzempa - vice starosta powiatu Bolesławiec, mieszkańcy Bolesławca i okolic, oraz

wiele osób ze Stowarzyszenia Krwi Chrystusa (Wrocław, Legnica, Lubin, Polkowice Chocianów). Uroczystości rozpoczęły się podczas modlitwy porannej. Przed wspólnym odmówieniem Jutrzni sr. Wanda przypomniała imiona naszych pionierek: sr. Lidwina Sikora, sr. Jakuba - Regina Solawa, sr. Anuncjata - Wiktoria Bolek, sr. Stanisława Kasińska, sr. Marianna Kowalczyk, sr. Maurycja - Marianna Maziarz, sr. Ludwika - Stanisława Przydział, sr. Salomea Szuba, (przybyły do Polski 02.08.1946), sr. Bernadetta Welsandt, sr. Pia Skrzeczek sr. Emma Jarosz i sr. Kalista Zielonka ((przybyły do Polski 23.09.1947).

Następnie przełożona prowincjalna s. Ewa Kleps odczytała życzenia nadesłane przez sr. Niclę Spezzati - przełożoną prowincjalną z Italii, oraz przez s. Zdravkę Leutar - przełożoną prowincjalną z Chorwacji. W nadesłanych życzeniach otrzymaliśmy zapewnienie o siostrzanej łączności w modlitwie dziękczynnej za naszą obecność w Polsce.

Sr. Zdravka napisała: „W tym dniu będziemy się z Wami łączyć w modlitwie, zwłaszcza w Eucharystii będziemy dziękować Bogu za Was i wszelkie dobro, którego dokonaliście przez te lata w naszej drogiej Polsce. Pozostawimy nasz przyjazd do Was i radosne spotkanie na inną okazję w nadziei, że nadejdą lepsze czasy do niezakłóconej podróży”.

Natomiast sr. Nicla napisała - „75 lat obecności w Polsce zaznaczyło ważny etap w drodze charakteryzującej się charyzmatycznym i apostołskim zaangażowaniem w duchowość Krwi Chrystusa”.

Na początku Mszy świętej sr. Ewa Kleps ukazała 75 lat obecności i posługi Adoratorek Krwi Chrystusa na ziemiach polskich. Zapewniła ona wszystkich zgromadzonych na tej Eucharystii o tym, że każda Adoratorka pragnie w owej chwili wyśpiewać uroczyste *Te Deum*, aby wyrazić wdzięczność Bogu, który posłużył się siostrami, gdy po II wojnie światowej spełnił pragnienie sr. Lidwiny Sikory, by drogocenna Krew Jezusa Chrystusa stała się błogosławieństwem dla polskiej ziemi – tam gdzie Siostry ASC i Stowarzyszeni niosą jej orędzie. Sr. Ewa w imieniu polskich ASC podziękowała Bogu za każdego „drogiego bliźniego”, którego Bóg postawił na drogach posługi apostołskiej siostr. Dziękując za każdą polską Adoratorkę – powiedziała: „*Ze wzruszeniem myślę dziś o każdej siostrze, a szczególnie o tych, które Pan powołał już do siebie ...Każda z nas pisała i pisze swoim życiem historię Bożej miłości, ... miłości cierplivej i ofiarnej.*” Poinformowała także, że siostry ASC z Prowincji Wrocław rozpoczynają celebrację Roku Jubileuszowego, a kolejnym krokiem świętowania będzie w dniu 4 sierpnia o godz. 18.00 w Bolesławieckim Teatrze Starym, spektakl teatralny „Wracamy”, przygotowany przez Zespół Pieśni i Tańca Ziemi Bolesławieckiej.

Ks. Biskup Jacek Kiciński podczas homilii zwrócił uwagę na nakreślenie przez s. Przełożoną Prowincjalną form przebiegu siostrzanego Jubileuszu. Wspominając na 75. letniego biblijnego Abrahama wskazał na wezwania Boże, które zawsze zaskakują człowieka. Przez wezwanie Abrahama wskazał na polskie Adoratorki, które przepełnione pragnieniem serca i tęsknotą za ojczyzną przyniosły do Polski charyzmat św. Marii De Mattias. Ks. Biskup powiedział: *„Bóg wykorzystuje nasze pragnienia i nie niszczy naszych marzeń. Naszym zadaniem jest ukierunkowanie marzeń tak, aby nadać im nową jakość zgodną z Bożą Wolą”.*

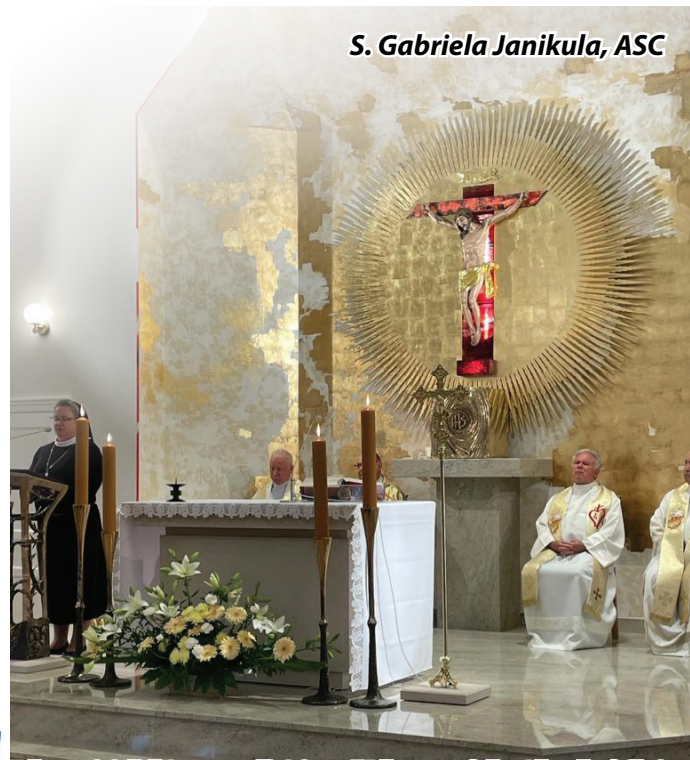
Zdaniem ks. Biskupa od 75 lat charyzmat, pasja i autentyczność każdej ASC w Polsce, realizuje się przez wszystkie podjęte działa miłosierdzia i realizowane apostołaty, podejmowane kiedyś i „teraz” naznaczonym znamieniem „kultury powierzchowności”. Zadaniem współczesnej ASC jest przechodzenie do „kultury głębi”, odkrywanie oblicza Chrystusa w drugim

człowieku. Droga do realizacji tego powołania jest poprzez zatrzymanie, zaopiekowanie i zatroszczenie. Środkami realizacji tej drogi jest dla siostry ASC Słowo Boże, Eucharystia i adoracja. W ten sposób będzie trwał i rozwijał się proces dostrzegania dobra w każdym „drogim bliźnim”. Na koniec uroczystej Eucharystii do wszystkich jest uczestników w imieniu s. Nadii Coppa – Przełożonej Generalnej, s. Bridget skierowała słowa wdzięczności i posłania. W tłumaczeniu pomagała s. Wiesława.

s. Bridget zwróciła uwagę na współczesne trudności życia zakonnego, które przeżywa czas próby i oszołomienia. W obliczu współczesnych wyzwań zachęciła siostry do stawania się coraz bardziej świadkami ewangelicznej miłości, przede wszystkim między sobą, do życia w siostrzanej komunii i odnowionej służby w Kościele i dla Kościoła.

Po Mszy świętej nastąpił czas wspólnej Agapy. Ze względu na deszczową aurę, wszyscy zgromadzili się w klasztorze. Nasi stowarzyszeni zostali poczęstowani tradycyjną polską potrawą zwaną „BIGOS”, a potem była kawa, herbata, zimne napoje i duuuużooooo dużo ciasta. Były śpiewy i gra na gitarze, którą animowała s. Halina Cyganowska – moderatorka regionalna Stowarzyszenia Krwi Chrystusa. To była radosna wspólnotowa biesieda.

Tę relację pragnę zakończyć słowami sr. Bridget: *„Niech zatem Jubileusz będzie czasem uwielbienia i dziękczynienia za dobrodziejstwa, a także czasem odnowionej wdzięczności i entuzjazmu dla powierzonej misji z odwagą św. Marii De Mattias. Życmy sobie, aby ten Jubileusz był dla każdego z nas czasem łaski, czasem bardziej intensywnej medytacji nad powołaniem i misją.*

S. Gabriela Janikula, ASC

Powiew przyjaźni z Vallecorsa

Od 27 lat, w piękne sierpniowe dni, w Bolesławcu odbywają się targi ceramiki, zaliczane do największych w Europie. Są one stałym punktem ważnych wydarzeń kulturalnych na Dolnym Śląsku i w Europie. Promują Bolesławiec poprzez pielęgnowanie tradycji garncarstwa i ceramiki. Co roku około 100 wystawców – producentów ceramiki z Polski, Czech i Węgier prezentuje i sprzedaje wyroby ceramiczne: użytkowe, artystyczne oraz biżuterię. W ramach Bolesławieckiego Święta Ceramiki odbywa się szereg otwartych warsztatów ceramicznych. Każdy ma szansę samodzielnie spróbować swoich sił w tworzeniu wyrobów z gliny. Podczas Święta Ceramiki organizowane są także wystawy i koncerty.

Od 10 lat w tym ważnym wydarzeniu bierze udział burmistrz bliźniaczego miasta Vallecorsa, pan Michele Antoniani i jego współpracownicy. „Bliźniaczego miasta, gdyż od 2008 roku święta Maria De Mattias jest patronką miasta Bolesławiec, miasta, do którego 2 sierpnia 1946 roku przyjechały z Bośni pierwsze Adoratorki Krwi Chrystusa Polki. Michele Antoniani każdego roku odwiedza ASC w Bolesławcu, z radością przekraczając próg naszego domu.

Tak było i teraz. W niedzielę Michele Antoniani, Antonello Palombi, obydwaj z żonami, prezydent Bolesławca Piotr Roman i

towarzyszący gościom Krzysztof Hewak spotkali się z nami ASC na obiedzie. Michele, kiedyś bardzo nieśmiały, teraz czujący się jak domownik, z radością i wzruszeniem przemówił do nas. Podkreślił ważność tego spotkania, gdyż zbiega się ono z rocznicą śmierci św. Marii De Mattias, która jest ważną osobą w jego życiu. Przy niej i u niej kształtował swoje dzieciństwo i młodość. Wspominał też zasługi sióstr z Vallecorsa, które poświęciły mu dużo czasu. Dom sióstr to był jego drugi dom. Miło było usłyszeć, że i nasz dom stał się jego domem, że zauważył naszą otwartość, gościnność i ciepło.

Takie odwiedziny, spotkania osób z kraju, z miejsca narodzin Marii De Mattias należą zawsze do wzruszających momentów. To tak, jakby Maria De Mattias mówiła: nie mogę być z wami fizycznie, ale posyłam do was Vallecorsian... są moi... znają mnie, może razem poznacie mnie lepiej, a przez to Tego, którego umiłowałam.

Wieczorem uczestniczyliśmy w Koncercie „Miejcie nadzieję”, dedykowanym medykom i tym, którzy ofiarnie poświęcali się podczas pandemii. To było ogromne DZIĘKUJĘ. Oby długo brzmiało w naszych sercach, uszach i zawsze było na ustach.

S. Ewa Kleps, ASC

Fratelli Tutti, Rozdział 6 : Dialog i przyjaźń w społeczeństwie

W jaki sposób nieustające napięcia na tle rasowym, zaostrzane przez imiona i słowa, które wbijają się w sedno osoby i prowadzą do niewyobrażalnej przemocy, dotykają twojego serca? W jaki sposób obrazy imigrantów i migrantów zapakowanych jak sardynki na łodziach lub próbujących utrzymać głowę nad wodą pośród wzburzonych mórz wpływają na twoje sny, jawy i sen? Gdzie w swoim ciele odczuwasz skutki pandemii z jej ograniczeniami, lękami, smutkiem, bólem, izolacją i separacją? Do jakich działań prowadzi cię brak odpowiedzi przywódców na rzeczywiste potrzeby swoich ludzi z powodu politycznych „upadków” lub możliwej utraty pozycji? Czy to prawda?

Wszystko to i wiele więcej stało się prawie „normalne”, nawet nie dostrzeżone lub zauważone przez tak wielu: „Nie ma to wpływu na mnie i moje życie...” Ale tak, ma! Nasze serca, ukształtowane i formowane przez Krew Chrystusa, są wrażliwe na nienawiść i przemoc, które są tak powszechne w dzisiejszym świecie. I to nie tylko w świecie „tam”, ale w świecie naszych szkół, parafii, domów, miast, krajów... Nasze serca są złamane, aby pozwolić na ból i cierpienie naszego świata „w”, gdzie współczucie i uzdrowienie mogą być odczuwanym, doświadczanym i dzielonym.

Maryknoll Center for Global Concerns bierze pod uwagę słowa papieża Franciszka o „dialogu społecznym” jako punkt odniesienia dla rozważań w tym miesiącu. Papież zaprasza do nowego typu rozmowy – przekraczającej dostrzegane granice i podziały, wnoszącej jedność celów i wzajemność w pracy na rzecz wspólnego dobra. Nazywa to „dialogiem społecznym”, który prowadzi do zrozumienia i „kulturą spotkania”, która przełamuje mury ignorancji, prowadząc do nowych sposobów bycia razem dla siebie nawzajem.

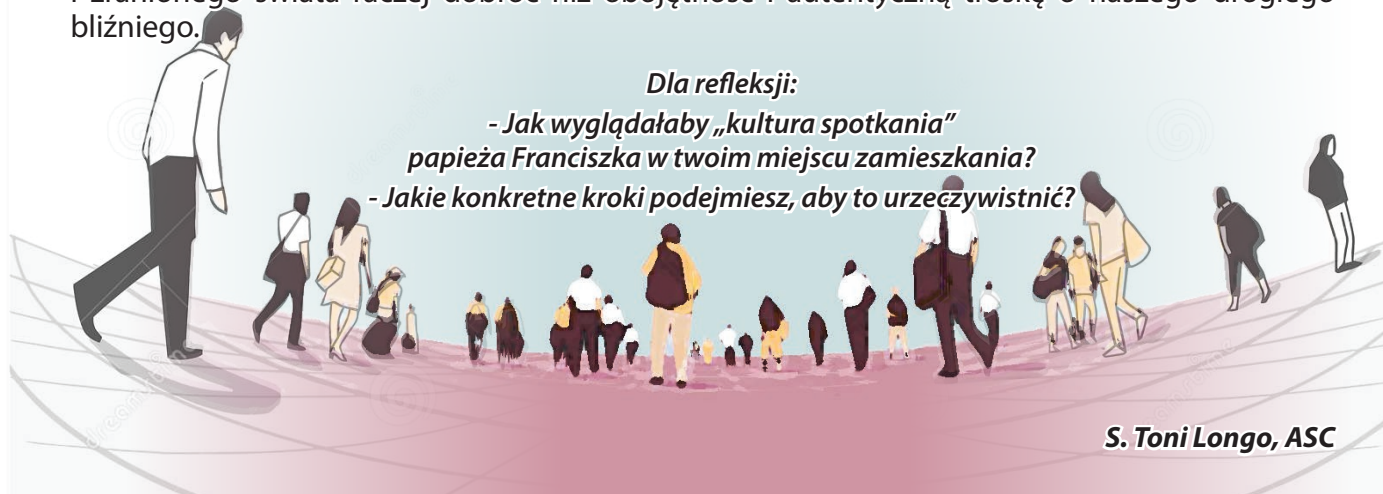
To, co mówimy, ma znaczenie. Jak mówimy, to ma znaczenie. Liczy się to, jak słyszymy słowa. Bardzo się liczy. Słowa mogą rozdzielać lub wciągać w komunie. Maria De Mattias знаła moc słowa – użyła swojego daru słowa, aby głosić naszą wolność i pojednanie we Krwi Chrystusa. Używała słów, aby doprowadzić do jedności i pokoju. Zaangażowała innych w dialog na temat miłości obfitej miłości Boga urzeczywistnionej w Chrystusie Jezusie. Jej słowom nie zawsze ufała – przynajmniej hierarchia Kościoła – była przecież kobietą niewykształconą, nauczającą najmłodszych tajemnic Królestwa... Ale jej słowa były słowami Chrystusa, wyuczonymi w szkole Ukrzyżowanego, że mają moc zbawiania, uzdrawiania, prowadzenia wspólnoty do prawdy i jedności. Jej słowa były słowami Boga.

Nasze słowa też mają znaczenie. Jak angażujemy innych w dialog, we wzajemnym szacunku i akceptacji zarówno różnorodności, jak i wspólnoty, kiedy mówimy z przekonaniem „to, co sami widzieliśmy i słyszeliśmy”, nasze prorocze słowa będą miały wpływ na społeczeństwo, na realne życie ludzi. Będą się zdarzać nieporozumienia, podobnie jak w przypadku Marii. Czasami ludzie nie będą nawet próbowali zrozumieć znaczenia, które staramy się przekazać, ani nawet nie rozważają rozpoczęcia rozmowy, spotkania. Ale Maria uczy nas trwania, ufności w moc Słowa Bożego, które uzdrawia i odnawia, jedna i odświeża oraz wnosi do naszego złamanego i zranionego świata raczej dobroć niż obojętność i autentyczną troskę o naszego drogiego bliźniego.

Dla refleksji:

*- Jak wyglądałaby „kultura spotkania”
papieża Franciszka w twoim miejscu zamieszkania?*

- Jakie konkretne kroki podejmiesz, aby to urzeczywistnić?

S. Toni Longo, ASC

Kalendarz Zarządu Generalnego

13 – 17 września: Czas planowania...

Urodziny: Świętujemy życie

40te urodziny

S. Alphonsina Aleksandri Msale 09.09.1981 Tanzania

60te urodziny

S. Janikula Gabriela 22.08.1961 Polska
S. Rose Hawa Hassan Tantau 10.08.1961 Tanzania
S. Simplicija Šimić 17.08.1961 Zagrzeb
S. Ataria Patricia 21.08.1961 Argentyna
S. Lalitha Varakukalayil 18.09.1961 Indie
S. Dominga Alarcon 14.09.1961 Boliwia

80te urodziny

S. Caterina Ronci 16.08.1941 Włochy
S. Droszczak Urszula 14.08.1941 Polska
S. Anđela Golub 21.09.1941 Zagrzeb
S. Gravinese Antonietta 14.09.1941 Włochy
S. Cristina Viscio 25.09.1941 Włochy

90te urodziny

S. Giuseppina Monaldi 25.09.1931 Włochy

Profesja Zakonna

4 września, 2021

**25ta Rocznicą Profesji Zakonnej
Region Polska**

S. Iwona Wanke, ASC

15 września, 2021

1^{sza} Profesja - Region Manaus

S. Joice Barbosa Duarte, ASC
S. Benedita Pinto Conceição, ASC

**NASZE NAJLEPSZE
ŻYCZENIA ZŁĄCZONE Z
MODLITWĄ!**

They have returned to the Father's House

02.08.2021	Helga Vogt	Schaan
24.08.2021	Adelina Zurlo	Włochy
31.08.2021	Dalvanira Maria Alves Camelo	Brazylia
18.09.2021	Beata Lagundzić	Zagrzeb
24.09.2021	Giuseppina di Mauro	Włochy

Wiadomości Międzynarodowe

Adoratorki Krwi Chrystusa

Miesięcznik informacyjny

prowadzony przez

Adoratorki Krwi Chrystusa

Wiadomości Międzynarodowe - Zarząd Generalny

Via Maria De Mattias, 10 - 00183 Rzym

Rok XXIII, Wydanie 8, wrzesień 2021

Komitet redakcyjny

Maria Grazia Boccamazzo, ASC

Diana Filoni

Tłumaczenie:

S. Damjana Kovačević - chorwacki

S. Betty Adams - angielski

S. Anastazia Floriani - kiswahili

S. Bożena Hulisz - polski

S. Clara Albuquerque - portugalski

S. Miriam Ortiz - hiszpański

S. Johanna Rubin - niemiecki